

Festivalul s-a încheiat. Festivalul continuă!

Nu s-au stins încă ecurile celei mai ample competiții a muncii și creației libere din istoria patriei, Festivalul național al educației politice și al culturii socialiste „Cîntarea României”. Sînt încă vii, proaspete, în memoria noastră, imaginile grandioasei sărbători a cîntului și jocului care a însemnat Festivalul, parada celor mai buni, mai talentați și mai harnici dintre toți, spectacolul festiv al laureaților, desfășurat pe cel mai mare stadion al Capitalei, în prezența tovarășului Nicolae Ceaușescu, a tovarășei Elena Ceaușescu, a celorlalți conducători de partid și de stat, sub privirile zecilor de mii de spectatori și milioanele de telespectatori. A fost momentul de vîrf al unei competiții fără precedent, pornită în octombrie trecut, de la nivelul celui mai modest cătun, și desfășurată pe toată întinderea țării. Ne amintim cuvintele cu care, de la tribuna Congresului educației politice și al culturii socialiste, tovarășul Nicolae Ceaușescu formula ideea unui Festival național „Cîntarea României”, care „să constituie cel mai larg cadru de intensificare a activității cultural-educative, a participării maselor largi populare la dezvoltarea valorilor spirituale noi ale patriei — o formă nouă de afirmare a talentului, sensibilității și geniului creator al poporului nostru”.

Această idee generoasă a animat întreaga mișcare artistică din cuprinsul țării. Nu există localitate care să nu fi cunoscut, în etapa de masă, atmosfera sărbătorească a concursului. Statisticienii estimează participarea în Festival a unui număr de peste două milioane de artiști amatori și profesioniști, creatori și interpreți. Practic, fiecare al zecelea cetățean al țării s-a numărat printre participanți. Fiecare al zecelea cetățean — român, maghiar, german, sîrb, de altă naționalitate — a putut, în mod egal, să intre în competiție. Din orice punct al cuprinsului țării, de orice vîrstă, din toate profesiile, iată care a fost baza, cu adevărat democratică, a acestei întreceri fără precedent. Cele mai tinere vîlăstare, șoimii patriei, pionierii și elevii, precum și studenții, militarii, s-au întîlnit, pe marea scenă a Festivalului, cu muncitorii și tîranii, cu intelectualii și cu artiștii de profesie. Sigur, prin selecția impusă de caracterul competitiv al manifestării, etapele superioare — județeană, interjudețeană și republicană — au sporit mereu în calitate, dintre cei buni rămînd să reprezinte comuna, județul, zona, cu adevărat cei mai buni. Nu a fost cel mai lesnicios lucru, departajarea valorică — în condițiile maximei exigențe și ale criteriilor de selecție dintre cele mai ferme — făcîndu-se după îndelungi dezbateri ale juriilor. Dar, milioanele de spectatori, juriile, oamenii de specialitate, noi, gazetarii, stăm mărturie că, încă de la etapa de masă, Festivalul s-a desfășurat sub semnul calității, adică, al muncii stăruitoare, al fanteziei creatoare, al dragostei pentru tradițiile străvechi, al talentului.

Marea întrecere a arătat că această sărbătoare a muncii și a creației libere a întrecut cu mult așteptările, prin calitatea excepțională a manifestărilor, dar, mai cu seamă, prin semnificațiile adînci, de dragoste pentru patrie, pentru oameni, pentru societatea socialistă. pe care ei, artiștii, o edifică. E de ajuns să rememorăm zilele fierbinți ale întrecerii finale, să încercăm cuprinderea, într-un tablou de sinteză, a manifestărilor etapei republicane — la care (nu se poate uita!) au fost prezenți patrușprezece mii de artiști amatori! — pentru a înțelege și mai

adinc ce bun de presă a dobândit viața spirituală a țării noastre, prin intrarea în tradiție a acestei competiții a muncii și a creației. Pe bună dreptate, într-un editorial consacrat Festivalului, ziarul „Scinteia” arăta că „în România Socialistă, nu se preocupă nimic pentru formarea și afirmarea multilaterală a omului, a drepturilor lui la muncă și creație, pentru ca fiecare vocație să se împlinească și orice talent să rodească în folosul său, al întregii societăți”.

Nu simțim, spre marele nostru regret, ubicui, nu am putut cuprinde toate manifestările etapei republicane, consumate, simultan, în mai multe săli de spectacole, în expoziții, în librării. Dar știm că s-au acordat celor mai buni sute și sute de distincții, că nu a fost domeniu de creație sau de interpretare care să nu se reflecte în premiile acordate, de la cântec și dans la poezie și film, de la teatru la ceramică și pictură pe sticlă. Să ne mindrim cu faptul că, în etapa finală, au fost prezente șaptesprezece colective de teatru și unsprezece colective păpușărești, că actori de frunte ai teatrului nostru au fost, la rîndul lor, prezenți cu recitaluri. Să ne bucurăm că spectacole cu un înalt mesaj patriotic, educativ — cele mai bune ale stagiunii teatrale — se numără printre manifestările răsplătite cu distincții. Să felicităm cu căldură pe cei laureați și să ne pregătim pentru inaugurarea celei de-a doua ediții a Festivalului „Cîntarea României”. Fiindcă o asemenea întrecere a muncii și a creației libere, o asemenea demonstrație a vigoriei talentului poporului nostru, nu poate sta sub semnul efemerului, ci se înscrie, hotărît, în permanența vieții spirituale a României Socialiste.

„T”

Laureații

CONCURSUL DE DRAMATURGIE

— Se acordă diplomă următorilor tovarăși :

Mihnea Gheorghiu — „Patetica '77”.

Horia Lovinescu — „Stingele”.

Dumitru Radu Popescu — „Două ore de pace”.

TEATRE DRAMATICE

Premii pentru spectacole

Premiul I — Teatrul Giulești — „Descăpătînarea” de Al. Sever; Teatrul de Stat din Tg. Mureș (secția română) — „Procesul Horia” de Al. Voitin.

Premiul II — Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” — „Răceala” de Marin Sorescu; Teatrul Național din Craiova — „Patetica '77” de Mihnea Gheorghiu; Teatrul Maghiar de Stat din Cluj-Napoca — „Patetica '77” de Mihnea Gheorghiu.

Premiul III — Teatrul de Stat din Tg. Mureș (secția maghiară) — „Două ore de pace” de D. R. Popescu; Teatrul Mic — „Două ore de pace” de D. R. Popescu; Teatrul Național din Cluj-Napoca — „Două ore de pace” de D. R. Popescu; Teatrul Național din București — „Marele Soldat” de Dan Tărchilă.

Premii pentru regie

Premiul I — György Harag — „Patetica '77” de Mihnea Gheorghiu (Teatrul Maghiar de Stat din Cluj-Napoca).

Premiul II — Tudor Mărăscu — „Descăpătînarea” de Al. Sever (Teatrul Giulești).

Premiul III — Dan Alecsandrescu — „Procesul Horia” de Al. Voitin (Teatrul de Stat din Tg. Mureș — secția română); Dan Micu — „Răceala” de Marin Sorescu (Teatrul „L. S. Bulandra”).

Premii pentru scenografie

Premiul I — Octavian Dibrov — „Descăpătînarea” de Al. Sever (Teatrul Giulești).

Premiul II — Romulus Penes — „Două ore de pace” de D. R. Popescu (Teatrul de Stat din Tg. Mureș — secția maghiară).

Premiul III — Traian Nițescu — „Procesul Horia” de Al. Voitin (Teatrul de Stat din Tg. Mureș — secția română).

Premii pentru interpretare masculină

Premiul I — Mircea Diaconu — „Răceala” de Marin Sorescu (Teatrul „L. S. Bulandra”); Constantin Anatol — „Procesul Horia” de Al. Voitin (Teatrul de Stat din Tg. Mureș — secția română).

Premiul II — Ion Cocieru — „Iarna lupului cenușiu” de I. D. Sîrbu (Teatrul Național din Timișoara); Corado Negreanu — „Descăpătînarea” de Al. Sever (Teatrul Giulești).

adinc ce bun de presă a dobândit viața spirituală a țării noastre, prin intrarea în tradiție a acestei competiții a muncii și a creației. Pe bună dreptate, într-un editorial consacrat Festivalului, ziarul „Scinteia” arăta că „în România Socialistă, nu se preocupă nimic pentru formarea și afirmarea multilaterală a omului, a drepturilor lui la muncă și creație, pentru ca fiecare vocație să se împlinească și orice talent să rodească în folosul său, al întregii societăți”.

Nu sintem, spre marele nostru regret, ubicui, nu am putut cuprinde toate manifestările etapei republicane, consumate, simultan, în mai multe săli de spectacole, în expoziții, în librării. Dar știm că s-au acordat celor mai buni sute și sute de distincții, că nu a fost domeniu de creație sau de interpretare care să nu se reflecte în premiile acordate, de la cântec și dans la poezie și film, de la teatru la ceramică și pictură pe sticlă. Să ne mindrim cu faptul că, în etapa finală, au fost prezente șaptesprezece colective de teatru și unsprezece colective păpușărești, că actori de frunte ai teatrului nostru au fost, la rîndul lor, prezenți cu recitaluri. Să ne bucurăm că spectacole cu un înalt mesaj patriotic, educativ — cele mai bune ale stagiunii teatrale — se numără printre manifestările răsplătite cu distincții. Să felicităm cu căldură pe cei laureați și să ne pregătim pentru inaugurarea celei de-a doua ediții a Festivalului „Cîntarea României”. Fiindcă o asemenea întrecere a muncii și a creației libere, o asemenea demonstrație a vigoriei talentului poporului nostru, nu poate sta sub semnul efemerului, ci se înscrie, hotărît, în permanența vieții spirituale a României Socialiste.

„T”

Laureații

CONCURSUL DE DRAMATURGIE

— Se acordă diplomă următorilor tovarăși :

Mihnea Gheorghiu — „Patetica '77”.

Horia Lovinescu — „Stingele”.

Dumitru Radu Popescu — „Două ore de pace”.

TEATRE DRAMATICE

Premii pentru spectacole

Premiul I — Teatrul Giulești — „Descăpătînarea” de Al. Sever; Teatrul de Stat din Tg. Mureș (secția română) — „Procesul Horia” de Al. Voitin.

Premiul II — Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” — „Răceala” de Marin Sorescu; Teatrul Național din Craiova — „Patetica '77” de Mihnea Gheorghiu; Teatrul Maghiar de Stat din Cluj-Napoca — „Patetica '77” de Mihnea Gheorghiu.

Premiul III — Teatrul de Stat din Tg. Mureș (secția maghiară) — „Două ore de pace” de D. R. Popescu; Teatrul Mic — „Două ore de pace” de D. R. Popescu; Teatrul Național din Cluj-Napoca — „Două ore de pace” de D. R. Popescu; Teatrul Național din București — „Marele Soldat” de Dan Tărchilă.

Premii pentru regie

Premiul I — György Harag — „Patetica '77” de Mihnea Gheorghiu (Teatrul Maghiar de Stat din Cluj-Napoca).

Premiul II — Tudor Mărăscu — „Descăpătînarea” de Al. Sever (Teatrul Giulești).

Premiul III — Dan Alecsandrescu — „Procesul Horia” de Al. Voitin (Teatrul de Stat din Tg. Mureș — secția română); Dan Micu — „Răceala” de Marin Sorescu (Teatrul „L. S. Bulandra”).

Premii pentru scenografie

Premiul I — Octavian Dibrov — „Descăpătînarea” de Al. Sever (Teatrul Giulești).

Premiul II — Romulus Penes — „Două ore de pace” de D. R. Popescu (Teatrul de Stat din Tg. Mureș — secția maghiară).

Premiul III — Traian Nițescu — „Procesul Horia” de Al. Voitin (Teatrul de Stat din Tg. Mureș — secția română).

Premii pentru interpretare masculină

Premiul I — Mircea Diaconu — „Răceala” de Marin Sorescu (Teatrul „L. S. Bulandra”); Constantin Anatol — „Procesul Horia” de Al. Voitin (Teatrul de Stat din Tg. Mureș — secția română).

Premiul II — Ion Cocieru — „Iarna lupului cenușiu” de I. D. Sîrbu (Teatrul Național din Timișoara); Corado Negreanu — „Descăpătînarea” de Al. Sever (Teatrul Giulești).

Premiul III — Baes Ferencz — „Două ore de pace“ de D. R. Popescu (Teatrul de Stat din Tg. Mureș — secția maghiară); Dinu Ianculescu — „Două ore de pace“ de D. R. Popescu (Teatrul Mic); Dumitru Palade — „De câte ori am pornit“ de M. Bradu (Teatrul Municipal din Ploiești).

Premii pentru interpretare feminină

Premiul I — Tanai Bella — „Două ore de pace“ de D. R. Popescu (Teatrul de Stat din Tg. Mureș — secția maghiară).

Premiul II — Olga Tudorache — „Două ore de pace“ de D. R. Popescu (Teatrul Mic); Silvia Ghelan — „Două ore de pace“ de D. R. Popescu (Teatrul Național din Cluj-Napoca).

Premiul III — Mariana Müller — „Patima fără sfârșit“ de Horia Lovinescu (Teatrul de Stat din Arad).

Premii pentru recitaluri

Premiul I — Leopoldina Bălănuță — „Meșterul Manole“ (Teatrul Mic).

Premiul II — Ion Caramitru — „Reverie“ (Teatrul „L. S. Bulandra“); Tudor Gheorghe — „Pământul“ (Teatrul Național din Craiova); Liviu Steciuc — „Omagiu“ (Teatrul de păpuși din Brașov).

Premiul III — Varga Vilmos și Hidiko Török Kiss — „Eminescu“ (Teatrul de Stat din Oradea — secția maghiară).

TEATRE DE PĂPUȘI

Premiul I — Teatrul de păpuși din Tg. Mureș (secția română) — „Pui de om“ de Victor Eftimiu; Teatrul de păpuși din Constanța — „Călina Făt Frumos“, după Victor Eftimiu, dramatizare de Agripina Foreanu și Lidia Ionescu.

Premiul II — Teatrul de păpuși din Oradea (secția maghiară) — „Legenda secerii de aur“ de Radu Stanca, adaptare de Zoe Anghel Stanca; Teatrul de păpuși din Craiova — „Iancu Jianu“ de Al. Mitru și A. Tita.

Premiul III — Teatrul „Tândărică“ din București — „Legenda celor trei frați Criș“ de Al. Mitru.

Teatrele dramatice la ora bilanțului

Ampla manifestare artistică, amatoare și profesionistă, a Festivalului „Cântarea României“, care a însumat, deci, și eforturile neîntrerupte, munca responsabilă, gândirea creatoare, imaginația și talentul tuturor oamenilor noștri de teatru, de pe toate scenele țării, ne prilejuiește, acum, la ora bilanțului, câteva concluzii, evidente, utile, atât pentru „a face punctul“, cât și pentru a întrezări direcțiile de perspectivă.

★

Observăm, în primul rînd, numărul mare de reprezentații aduse în finală: 17 spectacole, cu 12 titluri originale, prezentate de 16 colective teatrale (unul, avînd două secții, ambele, selecționate), patru din Capitală, celelalte din restul țării; selecție încununată, la rîndul ei, cu două premii întîi, trei premii doi, patru premii trei — în total, nouă premii pentru spectacole, urmate de patru premii de regie, trei de scenografie și o seamă de alte cununi datorite interpretărilor masculine și feminine. Acest palmares bogat confirmă și răspîndește planul vast de acțiuni, programul de lucru care a antrenat întreaga noastră suflare teatrală, program al cărui ax direcțional s-a precizat sub semnul „Cîntării României“. E un palmares demonstrativ al simțului de responsabilitate cu care oamenii de teatru s-au pătruns de cerințele unui an de câteva ori jubiliar, de exigențele politico-ideologice ale comenzii artistice a cetății, care a rodit un repertoriu dramaturgic de largă îmbrățișare evocatoare a marilor momente istorice sărbătorite, ca și o nespuse diversă și expresivă paletă de imagini scenice, pe măsura faptelor resuscitate. Festivalul, inițiat îndeosebi sub arcu Centenarului Independenței, a scos în lumină nu numai potențialul creator al slujitorilor artelor noastre, dar și promptitudinea cu care s-au decis să